

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka LIX.

Vydána dne 8. května 1920.

Obsah: (Čís. 321.—323.) 321. Nařízení, kterým se upravuje správa veřejná mimo soudní správu a rozšiřuje působnost československých zákonů a nařízení z oboru oné správy na Hlučinsku. — 322. Nařízení o výplatách pohledávek a závazků na Hlučinsku. — 323. Nařízení o nejvyšších cenách zápalek.

Čís. 321.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. května 1920,

kterým se upravuje správa veřejná mimo soudní správu a rozšiřuje působnost československých zákonů a nařízení z oboru oné správy na Hlučinsku.

Podle zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 76 Sb. z. a n., a podle zmocňovacího zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., se nařizuje:

§ 1.

Prvním květnem 1920 nabývají na území, zákonem ze dne 30. ledna 1920, č. 76 Sb. z. a n., Československé republiky inkorporovaném, platnosti a účinnosti veškeré zákony a nařízení, které byly v republice Československé v platnosti již před 1. květnem 1920, pokud jimi jest upravena správa veřejná mimo správu soudní a pokud nemají ustanovení jinakého, nebo pokud v nařízení tímto není stanoveno něco jiného. Tímž dnem nabývají platnosti a účinnosti na území tom také zemské zákony a nařízení, platné na Slezsku Opavském.

Kdy nabudou účinnosti Československé zákony a nařízení z oboru správy vojenské, určí se nařízením zvláštním.

§ 2.

Příslušní ministři se zmocňují, aby zařídili, čeho jest třeba pro vykonávání správy na území tom, zejména pokud jde o zřízení úřadů, orgánů nebo ústavů, stanovení lich sídel, obvodů a služební podřízení.

A. Správa politická.

§ 3.

1. Politickou správu obstarává v I. stolici okresní politická správa v Hlučíně, v II. stolici

zplnomocněný komisař republiky Československé pro Ratibořsko v Opavě a v III. stolici příslušné ministerstvo.

2. Základem šu 18 ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 236 Sb. z. a n., upravují se poměry domovského práva tak, že všechny osoby, jež se staly podle čl. 84. mírové smlouvy s Německem ipso facto státními občany československými, nabývají 1. květnem 1920 domovského práva v té obci odstoupeného území, v níž měly v den účinnosti smlouvy řádné bydliště, pokud nenabývají osoby ty samostatně podle domovského zákona práva domovského v obci jiné.

3. Co do práva tiskového, spolkového a shromáždovacího platí dosavadní předpisy říšsko-německé.

4. Živnostníci, kteří před zavedením československého zákonodárství nabyli oprávnění k: provozování nějaké živnosti, neb jiné podobné výdělečné činnosti, byť by činnost ta pod živnostenský řád v republice Československé platný nespádala, mohou takovéto oprávnění provozovati i dále, aniž by bylo třeba nového ohlášení, nové koncese, nové licence, průkazu způsobilosti a pod. podle předpisů československých. Způsob provozování takovýchto oprávnění a případné upravení provozování řídí se však podle předpisů československých. Odnětí oprávnění živnostenských a podobných jest přípustno jen v případech, československým zákonodárstvím stanovených. Osoby, mající na odstoupeném území právo domovské, mohou býti dispensi zplnomocněného komisaře osvobozeny až nadále od průkazu způsobilosti pro živnosti, i když tu není podmínek v československých předpisech stanovených, je-li však způsobilost jiným přiměřeným způsobem prokázána. Pokud organizace živnostenských společenstev nebude podle československého živnostenského řádu provedena, odpadá spolupůsobení společenstev v případech, československým zákonodárstvím stanovených.

5. Zplnomocněný komisař určí, kterým dnem nabudou účinnosti československé zákony spojitelné se týkající.

6. Až do definitivní úpravy vedení státních matrik v Československé republice povedou dosavadní občanské matriční úřady matriky dále podle předpisů dosud na Hlučínsku platných. Československé předpisy o vedení občanských matrik politickými úřady I. stolice se na postoupené území nevztahují.

7. Zplnomocněný komisař jest oprávněn, aby dohodou s příslušným zástupcem německé vlády mohl v případě potřeby připustiti vzájemný výkon zvěrolékařské praxe hlučínskými zvěrolékaři v pohraničním území německém a naopak.

8. Co do způsobilosti a všeobecných náležitostí lesního personálu všeho druhu povoluje se přechodné období tři let, v němž jest se podrobiti dodatečně předepsaným zkouškám, pokud nemůže řečený personál prokázati předepsané způsobilosti nebo předepsaných všeobecných náležitostí školními nebo zkušebními vysvědčeními. O rovnocennosti způsobilosti nebo všeobecných náležitostí jinak prokázaných rozhoduje zplnomocněný komisař. V případech zřetelně hodných může ministerstvo zemědělství prominouti nedostatky formálního průkazu způsobilosti nebo všeobecných náležitostí.

§ 4.

Péče o válečné poškozence.

1. Příslušným ku provádění zákonů a nařízení, týkajících se péče o válečné poškozence v přičleněném území jest Zemský úřad pro péči o válečné poškozence v Brně pro Moravu a Slezsko. V Hlučíně zřizuje se okresní úřadovna pro péči o válečné poškozence.

2. Pokud nejsou splněny všechny předpoklady zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., o požitcích válečných poškozených, a nebudou provedeny sociálně-lékařské prohlídky válečných invalidů, stanovené nařízením ze dne 23. dubna 1919, č. 224 Sb. z. a n., budou válečným poškozeným, na něž se vztahují ustanovení zákona ze dne 8. dubna 1919, č. 199 Sb. z. a n., ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., a kteří dostávali od německé vlády důchod podle ustanovení obdobných zákonů německých, vypláceny jejich dosavadní požitky podle německých předpisů v dosavadní výši jako súčtovatelná záloha na důchody podle zákona posléz citovaného v československé měně.

3. Z provádění přechodního ustanovení bodu 2. vzniklé rozdíly ve výši důchodů podle zákonodárství německého a československého budou súčtovány tak, že případné přeplatky nebudou od důchodců požadovány zpět a budou súčtovány na kap. XXI., tit. 4, § 2. pol. 1. a 2., státního rozpočtu pro rok 1920. Případné nedoplatky budou

důchodcům za dobu po 1. květnu 1920 po súčtování z téže rozpočtové položky dopláceny.

4. Na válečné poškozence, jimž budou vypláceny súčtovatelné zálohy na důchody podle ustanovení bodů 2. a 3., nevztahují se ustanovení zákona ze dne 23. září 1919, č. 530 Sb. z. a n., o státním příspěvku vyživovacím.

5. Válečným poškozeným, kteří podle zákonných ustanovení německých, obdobných s československými zákony v bodu 2. uvedenými, měli již před vydáním tohoto nařízení nárok na důchody válečných poškozených, avšak důchody tyto nebyly jim dosud přiznány neb byly sice přiznány, avšak nebyly placeny, budou vypláceny:

- a) za dobu od 1. února 1920 do 1. května 1920 tyto podle německého zákonodárství přiznané neb patřící důchody v československé měně, bez dalšího súčtování z položky státního rozpočtu, v bodu 3. uvedené;
- b) od 1. května 1920 tyto důchody podle ustanovení bodů 2. a 3.

B. Sociální pojištění.

§ 5.

Dělnické pojištění úrazové.

1. Na odstoupeném území převezme dělnické úrazové pojištění dělnická úrazová pojišťovna pro Moravu a Slezsko v Brně, pokud se nejedná o zřizence železniční, kteří podle článku III. zákona ze dne 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., jsou ministerstvem sociální péče zproštěni povinnosti býti pojištěni u územní úrazové pojišťovny. Pro tyto železniční zaměstnance platí příslušné předpisy československé.

2. Pojištění bude s právní platností od 1. ledna 1920 podle zákonů a nařízení československých prováděno, pokud nejsou v následujícím stanoveny výjimky.

3. Jako I. stolice jest v tomto oboru činná okresní správa politická v Hlučíně a báňský revírní úřad v Moravské Ostravě. Druhou stolicí jest zplnomocněný komisař a báňské hejtmanství v Brně, třetí ministerstvo sociální péče. Dozorčím úřadem jest až do dalšího ustanovení zplnomocněný komisař. Rozhodčím soudem ve smyslu § 38 zákona ze dne 23. prosince 1887, č. 189 ř. z., jest rozhodčí soud dělnické úrazové pojišťovny v Brně a co do horníků expositura tohoto soudu v Moravské Ostravě.

4. Výměry, vydané po 1. lednu 1920 od německých nositelů pojištění, budou novými nositeli pojištění vyžádány a po jejich přizpůsobení znovu vydány.

5. Podniky, které podléhají podle německého říšského pojišťovacího řádu pojištění povinnosti, zůstávají i nadále podrobeny této povinnosti.

Pojistnou povinnost podniků, vstupujících nově do pojištění, dlužno posuzovati podle zákonů a nařízení československých. O nárocích na odškodné oněch dělníků a pomocných úředníků, kteří podle říšsko-německého pojišťovacího řádu, ale ne též podle zákonů československých, podléhají povinnosti pojišťovací, bude rozhodnuto, přihodil-li se úraz po 30. dubnu 1920, podle zákonů československých.

6. Podniky, které podle uvedených předpisů německo-říšského pojišťovacího řádu, ne však též podle zdejších předpisů, jsou pojištěním povinny, budou s platností od 1. ledna 1920 podle nařízení ze dne 6. června 1914, č. 743 ř. z., a podle nařízení ze dne 18. listopadu 1919, č. 612 Sb. z. a n., zařaděny a jest jim nadále platiti příspěvky podle tohoto zařazení a podle tarify nového nositele pojištění podle československých předpisů v československé měně.

7. Dělnická úrazová pojišťovna v Brně převzme až nadále výplatu úrazových rent německými nositeli pojištění do 31. prosince 1919 pravoplatně přiznaných, mají-li příjemci rent dne 1. května 1920 v odstoupeném území své trvalé bydliště. Tyto výplaty rent poskytují se zatím na účet československého státu.

8. Všecky nové úhrady a přeměny jakož i všechna zastavení takovýchto rent budou posuzovány co do výše a trvání nároků na rentu, jakož i ve všech ostatních směrech podle práva československého, pokud nejsou dosavadní zákonné předpisy říšsko-německé poživateli důchodů příznivější.

9. Před 1. lednem 1920 nastalé úrazy, o nichž v době nabytí platnosti tohoto nařízení nebylo pravoplatně rozhodnuto, budou novým nositelem úrazového pojištění nebo zaopatření vyřízeny, a to, pokud jde o výši neb trvání nároků na důchod podle ustanovení odstavce 8. Totéž platí, byl-li úraz před 1. lednem 1920 nastalý teprve po platnosti tohoto nařízení ohlášen aneb byl-li na základě takového úrazu teprve po této době přihlášen nárok.

10. Co do nové úpravy, přeměny neb zastavení takovýchto důchodů platí předpisy bodu 8.

§ 6.

Dělnické pojištění nemocenské.

1. Pro postoupené území hlúčinské zřizuje se okresní nemocenská pokladna v Hlučíně, u níž jsou všechny osoby pojištěny, na něž se podle předpisů československých povinnost nemocenského pojištění vztahuje, pokud osoby tyto nebyly členy nemocenské pokladny horního bratrstva v Tarnovci. Ve příčině správy okresní nemocenské pokladny hlúčinské až do provedení voleb opatří zplnomocněný komisař čeho třeba.

2. Osoby v přičleněném území bydlící, dosud u horního bratrstva v Tarnovci pro případ nemoci pojištěné, přikazují se s právní platností ode dne 4. února 1920 nemocenské pokladně bratrské pokladny Vítkovických dolů kamenouhelných v Moravské Ostravě.

3. Pojištěné osoby, jež před 1. květnem 1920 ve stav nemocných vstoupily, budou co do svých nároků z pojištění buď podle předpisů dosud platných aneb podle předpisů československých posuzovány podle toho, zda dřívější aneb nyníjší předpisy jsou pro pojištěné příznivější.

4. Ve všech případech onemocnění, způsobených úrazy podnikovými, nastává — a to i tenkrát, událo-li se onemocnění před 1. květnem 1920 — v poměru k novému nositeli úrazového pojištění nebo zaopatření povinnost regresní již počátkem 5. týdne po úrazu.

5. Nemocenské příspěvky pojišťovací jest odváděti ve statutární výši novým nositelům pojištění, a to okresní nemocenské pokladně v Hlučíně od 1. května 1920, československé nemocenské pokladně státních drah a bratrské pokladně od 4. února 1920.

6. Ukáže-li likvidace závodních a jiných pokladen nemocenských, jež v odstoupeném území byly nositeli povinného nemocenského pojištění a jež nyní budou rozpuštěny, čistý přebytek, povinnosti přesahující, buď přebytek ten odevzdán okresní nemocenské pokladně v Hlučíně. Zplnomocněný komisař určí, zda takovýchto nadbytků jest užití jako fondu ku zvýšení nároků pojištěných osob pojištěných, které byly členy rozpuštěné pokladny.

§ 7.

Pensijní pojištění soukromých zaměstnanců.

1. Působnost Zemské úřadovny Všeobecného pensijního ústavu v Opavě rozšiřuje se též na zbraná území. Pojištění přejímá se od 1. ledna 1920.

2. Zaměstnanci, podléhající dnem 1. ledna 1920 podle německých zákonů o pojištění zaměstnanců a též podle zákonů a nařízení československých povinnosti pojistné, zařadí se dnem 1. ledna 1920 do tříd platových, československými předpisy stanovených, a předepíšou se podle toho příspěvky, nebyly-li obdobné příspěvky za dobu po 1. lednu 1920 již příslušnému německému místu zaplacený.

3. Zaměstnanci, podléhající podle německých, ne však podle československých předpisů povinnosti pojistné, pokračují v pojištění na základě zákonů československých. Nároky jich posuzovají jest podle zákonů československých, a to

i tenkrát, když nárok na požitky vznikl sice před 31. prosincem 1919, aniž by o něm bylo do 30. dubna 1920 pravoplatně rozhodnuto říšsko-německým nositelem pojištění, pokud dosavadní předpisy říšsko-německé nejsou oprávněnému příznivější.

4. Renty, německou zemskou pojišťovnou do 31. prosince 1919 pravoplatně přiknuté, budou Zemskou úradovnou Všeobecného pensijního ústavu v Opavě, zatím na účet československého státu, dále vypláceny, pokud důchodci mají své řádné bydliště v odstoupeném území.

5. Jak v případech až do 31. prosince 1919 pravoplatně rozhodnutých, tak i v případech, v nichž v době od 1. ledna 1920 až do účinnosti tohoto nařízení nastal případ, pro nějž pojištění platí, budou nové úpravy, přeměny a zastavení rent co do trvání a výše nároků posuzovány podle zákonů československých, pokud dosavadní předpisy říšsko-německé nejsou oprávněnému příznivější.

6. Co do práva zaměstnavatele strhovat pojištění při výplatě platů na něj připadající díl prémie, platí až do dne účinnosti tohoto nařízení ustanovení §u 179 německého zákona o pojištění zaměstnanců.

§ 8.

Dělnické pojištění starobní a invalidní a pojištění pozůstalých.

1. Německé předpisy, jimiž upraveno dělnické pojištění starobní a invalidní a pojištění pozůstalých, pozbývají platnosti 1. květnem 1920. Osoby, které toho dne tohoto pojištění byly účastny, pokračují v pojištění v první třídě platové podle československého zákona o pensijním pojištění. Provádění tohoto pojištění přejímá Zemská úradovna Všeobecného ústavu pensijního v Opavě počínaje dnem 1. ledna 1920. Z pojištných příspěvků nese dvě třetiny stát, jednu šestinu zaměstnanec, a jednu šestinu zaměstnavatel.

2. Ve všech ostatních směrech platí obdobně to, co řečeno v §u 7 o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců.

3. Členové báňských osazenstev, která byla dosud pojištěna u horního bratrstva v Tarnovci, pokračují v pojištění nemocenském a provisičním u bratrské pokladny Vítkovických dolů kamenouhelných podle stanov této pokladny, k tomu účelu pozměněných, zaručující jim výhody aspoň v rozsahu dosavadního zákonodárství a stanov.

§ 9.

Společné ustanovení pro statí o válečných poškozcích a pro všecka odvětví sociálního pojištění.

1. Pokud jest obnosy v markách přepočítati na měnu československou, stanoví se prozatím přepočítávací kurs 1 marka = 1 Kč. Ustanovení

přepočítávacího kursu stane se později a budou pak případné větší nároky, z definitivního ustanovení kursu vyplývající, uspokojeny.

2. Úprava pensijního, starobního a invalidního pojištění a pojištění pozůstalých zaměstnanců pruských státních drah provedena bude zvláštními předpisy.

C. Pojišťování soukromé.

§ 10.

1. Smlouvy pojišťovací proti škodám, následkům tělesných úrazů a povinného ručení, uzavřené obyvateli Hlučínska se soukromými pojišťovnami říšsko-německými neb pojišťovnami z jiného cizího státu, které byly na Hlučínsku až dosud zastoupeny, a které nemají oprávnění obchodovati v republice Československé, zůstávají v platnosti až do konce běžícího pojišťovacího období; smlouvy s těmito pojišťovnami po dni, kdy počíná účinnost tohoto nařízení, nově uzavřené nebo obnovené, nesmí býti sjednány na dobu delší jednoho roku.

2. Uzavírání nových pojišťovacích smluv na život říšsko-německými a jinými cizími pojišťovnami soukromými, které byly na Hlučínsku až dosud zastoupeny a nejsou oprávněny k obchodování v Československé republice, jest prozatím přípustno až do dne, který později určí zplnomocněný komisař zvláštním nařízením, pokud pojištník z vlastního popudu o uzavření smlouvy usiluje. K činnosti ziskatelské (akvisiční) buď agenty neb jakýmkoli prostředky reklamními zmíněné pojišťovny nejsou oprávněny.

3. Plnění obou smluvních stran z pojišťovacích smluv po dni účinnosti tohoto nařízení uzavřených jsou splatna v československé měně.

4. Zúčastněné pojišťovny jsou povinny předložiti nejdříve do 30. června 1920 úřadu zplnomocněného komisaře pravoplatně vyjádření, že se hořejším předpisům podrobují.

D. Zásobování lidu.

§ 11.

I. V oboru zásobování lidu nevstoupí v příčleněném území tyto předpisy v platnost:

1. nařízení vlády republiky Československé ze dne 15. července 1919, č. 386 Sb. z. a n., o upotřebení obilí a mlýnských výrobků ke krmení.

2. nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919, č. 394 Sb. z. a n., o všeobecné úpravě spotřeby obilí a mlýnských výrobků,

3. nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. srpna 1919, č. 476 Sb. z. a n., kterým se doplňuje, resp. opravuje nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919, č. 394 Sb. z. a n., o všeobecné úpravě spotřeby obilí a mlýnských výrobků,

4. nařízení vlády republiky Československé ze dne 8. srpna 1919, č. 482 Sb. z. a n., kterým se opravuje nařízení vlády republiky Československé ze dne 15. července 1919, č. 386 Sb. z. a n., o upotřebení obilí a mlýnských výrobků ke krmení,

5. nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. listopadu 1919, č. 583 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňuje nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919, č. 394 Sb. z. a n., o všeobecné úpravě spotřeby obilí a mlýnských výrobků,

6. nařízení zemské vlády slezské ze dne 18. září 1919, č. 120 Sb. z. z. a n., o úpravě spotřeby obilí a mlýnských výrobků v Západním Slezsku, a nařízení č. 172 Sb. z. z. a n., jímž výše uvedené nařízení se změňuje.

II. Příslušnost Zemského obilního ústavu v Opavě rozšiřuje se také na Hlučínsko.

E. Školství.

§ 12.

1. Platnosti v přičleněném území nenabývá § 6 ř. z. školského ze dne 14. května 1869, č. 62 ř. z., a § 2 řádu školského a vyučovacího (ministrské nařízení ze dne 29. září 1905, č. 159 ř. z.). Zplnomocněný komisař určí, kterým dnem nabudou na území tom účinnosti §§ 70 a 71 ř. z. o obecných školách. Vyučovací řeči na školách na Hlučínsku jest, s výhradou ustanovení § 5 zákona ze dne 29. února 1920, č. 122 Sb. z. a n., čeština. Úprava vyučování na jednotlivých školách na tomto základě po dobu přechodnou zůstává se rozhodnutí zplnomocněného komisaře. Na přání obyvatelstva může býti zavedena na jednotlivých školách němčina zplnomocněným komisařem po vyšetření směrnatých poměrů jako předmět vyučovací.

2. Příslušnost zemského úřadu školského připadá zplnomocněnému komisaři republiky Československé pro Ratibořsko, jenž ku vyřizování této agendy může použiti zemské školní rady v Opavě. Dokud nebude na odstoupeném území zřízena okresní školní rada, vykonává funkce její přednostka okresní politické správy v Hlučíně. Tamtéž ustanovuje se okresní školní inspektor pro obvod okresní politické správy hlučínské.

3. Ukládání pokut pro zanedbávání školní návštěvy (§ 7, bod 7. zákona o dozoru nad školami ze dne 26. února 1870, č. 18 z. z.) přísluší okresní správě politické, pokud zplnomocněný komisař nepřeneše příslušnosti této na místní školní radu.

4. Učitelé a učitelky státu německého, již v době přičlenění v území tomto působili, mohou býti propuštěni ze služby bez jakýchkoli nároků proti republice Československé po tak dlouho, pokud o jejich případném převzetí do služby republiky Československé nebude definitivně rozhodnuto a pokud jim nebude vydán ustanovovací dekret. Měsíční lhůta, stanovená § 1 zákona ze

dne 12. února 1920, č. 103 Sb. z. a n., o služebním slibu učitelstva škol obecných a občanských, počíná dnem, kdy vstoupí toto nařízení v účinnost.

F. Správa finanční.

§ 13.

1. Pro přičleněné území jsou činnými berní úřad, berní správa a evidence katastru pro daň pozemkovou v Hlučíně.

Pro nové území jest příslušným finanční inspektorát v Opavě, okresní důchodkový soud, finanční inspektorát pro trestní důchodkové věci v Opavě, jakož i poplatkový úřad v Opavě.

2. V oboru finanční správy jest druhou instancí finanční ředitelství v Opavě a třetí instancí ministerstvo financí.

§ 14.

1. V přičleněném území nabývají přímé daně platnosti dnem 1. dubna 1920 podle těchto ustanovení:

a) Daň reální:

1. Daň pozemková předpisuje se podle dosavadního katastru a v dosavadní výměře a podle ostatních ustanovení československých zejména tedy zákona ze dne 24. května 1869, č. 88 ř. z., bez válečné přírážky, zavedené v těchto zemích (zákon z 18. listopadu 1919, č. 617 Sb. z. a n.); evidence katastru daně pozemkové vede se se změnami, plynoucími z převzetí tamního katastru, podle ustanovení československých, obzvláště tedy podle zákona ze dne 23. května 1883, č. 83 ř. z.

2. Československé předpisy o dani domovní, zejména tedy patent o dani domovní ze dne 23. února 1820 a pozdější zákonů a nařízení, nabývají účinnosti s touto změnou, že tu nenabývá účinnosti ustanovení lit. a) §u 1 zákona ze dne 9. února 1882, č. 17 ř. z., o rozšíření domovní daně činžovní na celé osady (místa zcela domovní daní činžovní podléhající) a že pro budovy, které se здаují podle výnosu činžového, se stanoví srážka na výlohy udržovací a uměřovací 30 procenty a výměra daně 5 procenty.

Prozatím předpisuje a vybírá se daň domovní v dosavadní své výměře s výhradou pozdějšího vyrovnání, jakmile československá daň domovní bude nově uložena.

b) Daň osobní:

1. Dosavadní daň ze živnosti a provozu pozbývá platnosti; na místo ní vstupují všeobecná a zvláštní daň výdělková, tak jak jsou upraveny v I. a II. hlavě zákona o osobních daních přímých ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z., ve znění novely ze dne 23. ledna 1914, č. 13 ř. z., a v pozdějších zákonech a nařízeních, avšak s tím omezením,

že smějí býti sazby všeobecné daně výdělkové předpisovány výměrou menší nežli ve Slezsku; válečná přírážka vybírá se ku zvláštní dani výdělkové, ku všeobecné dani výdělkové nikoliv.

2. Daň důchodová (III. hlava cit. zákona o daních osobních) vybírá se bez válečné přírážky s úchytkou, že výnosy cenných papírů vydaných v německé říši jsou od daně důchodové osvobozeny.

3. Daň z příjmů (IV. hlava cit. zákona o daních osobních) vyměřuje se i s válečnou přírážkou.

Dosavadní daň doplňková odpadá dnem 31. března 1920.

4. Dávka tantiemová vstupuje v platnost podle ustanovení článku III. zákona ze dne 23. ledna 1914, č. 13 ř. z., i s válečnou přírážkou.

5. Daň válečná předpisuje se podle ustanovení zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 79 Sb. z. a n.

Všeobecná ustanovení (VI. hlava) zákona o osobních daních přímých pod č. 1 citovaného se všemi dodatky nabývají platnosti a účinnosti dnem 1. dubna 1920, trestní ustanovení téhož zákona se všemi dodatky (V. hlava), platí pro jednání a opomenutí, která se stala po vyhlášení tohoto nařízení.

II. O oprávnění samosprávných korporací k ukládání přírážek ku státním daním platí ustanovení československá s tou úchytkou, že pro účely obecní mohou býti přírážky ukládány také ku dani z příjmu.

Co se týče příjmů místně na obec vázaných, má obec, ve které daň z příjmu a daň důchodová se neukládá, právo ukládati přírážky pouze ku části daně z příjmu a daně důchodové, připadající poměrně na tyto příjmy.

III. Přímé daně i s přírážkami vybírá podle příslušných předpisů československých berní úřad v Hlučíně.

§ 15.

Pro území hlučinské nabyly dnem 4. února 1920 účinnosti všechny zákony a předpisy o dovozu, vývozu a průvozu zboží, o vybírání cel, o řízení celním, o vztazích k celní cizině, o daních spotřebních při celním odbavování vybíraných, dále o monopolech, poplatcích a kolcích včetně kolku z hracích karet a daně z tržby cenných papírů, o státní loterii a konečně ustanovení důchodového trestního práva.

Současně pozbyly platnosti dosavadní zákony a předpisy k předmětům uvedeným se vztahující.

§ 16.

Zákony a předpisy o spotřebních daních a dávkách a o dani z převodu statků a z pracovních výkonů a o dani přepychové nabývají účinnosti dnem 1. července 1920. Současně pozbyvají platnosti dosavadní zákony a předpisy o těchto daních.

§ 17.

Účinnost zákonů a předpisů o dani z jízdních lístků, dani dopravní a ze zavazadel, pak o monopolu výbušných látek stanovena bude zvláštním nařízením.

§ 18.

Ohledně měny a peněžnictví budou vydány zvláštní předpisy.

G. Správa horní.

§ 19.

V přiřazeném území zůstává v platnosti § 2 pruského horního zákona v úpravě čl. I., č. 3., ze dne 18. července 1907, G. S. S. 119, podle něhož vyhledávání a dobývání jmenovitě uhlí náleží výlučně státu. Československé zákonodárství horní (obecný zákon horní ze dne 23. května 1854, čís. 146 ř. z., a jiné) vstupuje v platnost s výhradou v § 8, al. 3., tohoto nařízení stanovenou a jen pokud, pokud se tím uvedený § 2 pruského horního zákona nemění. Při výměře měrného slouží jako jednotka plochy jednotná míra (45.116 m²).

H. Správa železnic, pošty a telegrafů.

§ 20.

Železniční služebny podřízeny jsou příslušnému ředitelství státních drah, poštovní služebny ředitelství pošt a telegrafů v Opavě.

Ch. Zabírání pozemkového majetku.

§ 21.

1. Při úpravě pozemkových poměrů uvádí se v platnost zákon ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n., o zabránění velkého majetku pozemkového, i zákony a nařízení k jeho provedení vydané. Lhůty v § 5 nařízení vlády ze dne 9. ledna 1920, č. 61 Sb. z. a n., o vyšetření a uvedení v patnost zabraněného majetku pozemkového uvedené počínají dnem, kdy toto nařízení vejde v účinnost.

2. Zákon ze dne 27. května 1919, č. 318 Sb. z. a n., o zajištění půdy drobným pachtýřům prozatím účinnosti nenabývá.

I. Samospráva.

§ 22.

1. Příslušnost Zemské správní komise pro Slezsko v Opavě rozšiřuje se na území hlučinské, jež tvoří samostatný silniční okres.

Zplnomocněnému komisaři jest zůstaveno, aby ve smyslu zemského zákona ze dne 13. července 1898, č. 33 Sb. z. a n., provedl co nejdříve volbu okresního silničního výboru, případně přenesl správu silničního okresu na okresní správní komisi. Až do zahájení činnosti silničního výboru, případně okresní správní komise, obstarávána bude správa krajských silnic na Hlučínku správou státních silnic v Opavě.

2. Velkostatkářské obvody na Hlučínsku spojují se s obcemi, v nichž se nalézají, vždy v jednu obec místní.

J. Ustanovení společná.

§ 23.

Práva nabytá v oborech správních, o nichž nařízení toto jedná, za platnosti dosavadního německého zákonodárství zůstávají netknuta.

Jinaké účinky právních skutečností, stavších se před účinností zákonů tuzemských, budou posuzovány podle zákonů dosud platných, není-li tím veřejný zájem dotčen, nebo nemá-li toto nařízení jiného ustanovení.

Oprávnění osobní (na př. praxe lékařská, zvěrolékařská, lékárnická, oprávnění civilních inženýrů, kvalifikace různých zřízenců a pod.) mohou osobami, jež oprávnění taková již při přičlenění měly, býti i na dále v postoupeném území vykonávána. Příslušný ministr může ve výjimečných případech povolit, aby oprávnění tohoto druhu mohlo i v jiných územích Československé republiky býti vykonáváno. Způsob vykonávání takovýchto oprávnění řídí se však podle předpisů v Československém státě platných.

§ 24.

Příslušnost odborných státních nebo jiných veřejných úřadů, orgánů, ústavů a korporací (na př. obchodní a živnostenské komory, živnostenského inspektorátu, inženýrské komory, státního sklepního inspektora, zemského úřadu práce a j.) a veřejnoprávních korporací, jejich působnost se vztahuje na Slezsko, rozšiřuje se i na přičleněné území, pokud příslušný ministr neb zplnomocněný komisař neustanoví jinak.

§ 25.

Úředníci a zřízení států německého a jiných veřejných ústavů německých, kteří v době přičlenění v území tomto působili, mohou býti propuštěni ze služby bez jakýchkoli nároků proti republice Československé po tak dlouho, pokud o jejich případném převzetí do služeb republiky Československé nebude definitivně rozhodnuto a pokud jim nebude vydán ustanovovací dekret.

§ 26.

V jednáních, zahájených za platnosti zákonodárství německého, bude pokračováno podle předpisů republiky Československé před úřady československými. Lhůty jest počítati podle práva dosavadního, byla-li by jinak strana poškozena. Rozhodnutí a trestní nálezy, vydané před přičleněním území, nebudou vykonána, byly-li by výkonem veřejné zájmy československého státu poškozeny.

Promlčení trestního stíhání činů, vyňatých z pravomoci řádných soudů, spáchaných za platnosti dřívějších zákonů, nastává ve lhůtě dosavadních nebo nynějších předpisů podle toho, které jsou pro pachatele příznivější.

§ 27.

Pokud v tomto nařízení mluví se o zákonech a nařízeních československých, vyzumívají se tím zákony a nařízení platná ve Slezsku v den, kdy nařízení toto nabude účinnosti.

§ 28.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. května 1920. Provedení jeho náleží vládě.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Sonntág v. r.,

jako ministr financí a správce ministerstva pro zásobování lidu.

Dr. Beneš v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Habrman v. r.

Dr. Heidler v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Prášek v. r.

Dr. Hodža v. r.

Hampl v. r.

Dr. Franke v. r.

Čís. 322.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. května 1920

o výplatách pohledávek a závazků na Hlučínsku.

Podle §u 5 zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 76 Sb. z. a n., nařizuje se:

§ 1.

Veškeré pohledávky i závazky soukromoprávní v říšských markách, které jsou nebo původně byly splatny na území vyznačeném v zákoně ze dne 30. ledna 1920, č. 76 Sb. z. a n. (Hlučínsko), převést i platiti jest, pokud věřitel i dlužník mají bydliště nebo sídlo na zmíněném území nebo jinde v republice Československé, počínaje 15. květnem 1920 ve měně československé dle kursu M 100 = Kč 117.50.

§ 2.

Veškeré pohledávky i závazky veřejnoprávní v říšských markách, pokud jsou splatny u pokladen československého státu nebo veřejnoprávních úřadů, převést i platiti jest, pokud věřitel i dlužník mají bydliště nebo sídlo na zmíněném území nebo jinde v republice Československé, počínaje 15. květnem 1920 ve měně československé dle kursu M 100 = Kč 117.50.